

Dertiende Hillegoms Dictee

auteur: Bram Rietveld

Een vrouwenleven

Haar leven begon heel anders dan dat van Hilversummers of Bussumers. Zij was een Hillegomse en haar eerste babyjasje was een doe-het-zelfartikel dat haar moeder in allerijl gemaakt had naast de nepopenhaard.

Als kind ging ze naar een fröbelschool, die genoemd was naar de Heilige Maagd. Ze had les van een preëminente redemptorist, die vaak gratis beweringen deed. Hij zou al spoedig met pre-emeritaat gaan. Schrijven deed ze à contrecœur, want ze had nogal een tantebetjestijl.

Ze was gewend elke dag haar haar te shampooën en vaak was zij te vinden bij de shetlandpony's van een boer verderop, een rabauw met een behoorlijke flux de bouche, echt een koekwous. In een dolle bui bezocht ze wel eens een shishalounge.

Als tiener luisterde ze regelmatig met een stereotiepe glimlach op haar hifiapparatuur naar cd's en was ze dol op barbecueën en lipdubs. In haar vrije tijd volgde zij een typecursus op het qwertyklavier. Daarnaast speelde ze vaak games op verschillende touchscreens.

Ze groeide op tot een sociaalkritische dame met een grote cultureel-maatschappelijke belangstelling. Zij werd attachée op de ambassade in New York, in welke hoedanigheid zij soms de assemblee van de Verenigde Naties bezocht. Ook later als lid van de Tweede Kamerfractie van haar partij was enig dedain haar vreemd, maar zij maakte frequent gebruik van het bedrijfs-pc-netwerk, dat te harer beschikking stond.

Culinaire hoogstandjes waren haar passie en vooral patés en croûte en niertjes in maderasaus vielen bij haar in de smaak, maar een plakje edammer versmaadde ze zeker niet. Ras el hanout gebruikte ze veelvuldig, want ze was dol op kruiden en uiteraard was ze faliekant tegen kant-en-klaarproducten. Aan montignaccen had ze ook een broertje dood.

Zeilen was haar lust en haar leven. Termen als fok te loevert, verlijeren en killen kenden geen geheimen voor haar. Aan de spinnaker van haar yawl waren uiteraard telltales bevestigd. Vrijwel elk jaar toog zij naar Friesland om naar het skûtsjesilen te kijken.

Ze trouwde met een forensisch entomoloog, die zich onder meer bezighield met de rol van vleesvliegen bij het oplossen van misdaden; zelf vond ze de beyoncévlieg interessanter. Haar man was allesbehalve een ideeëloos mens, maar meer iemand die zich vermeit in het ongewone en zij luisterde dan ook geboeid naar al zijn successtory's, die qualitate qua lugubere kantjes hadden. 12 misdaden werden met zijn hulp opgelost.

Na haar pensionering onderging zij uit voorzorg een totalbodyscan. Ze was tenslotte al lang niet meer het kruidje-roer-me-niet van vroeger. Ze ging nog gezonder leven, haar

huid werd regelmatig geëxfolieerd en ze bezocht frequent de sauna, waar ze genoot van de löyly. Gelukkig had ze slechts zelden antiflogistica nodig.

Ze woont nu alweer jaren in verzorgingshuis Bloemswaard. Daar zit ze 's avonds het liefst in een onesie zonder push-upbeha op haar chaise longue, terwijl ze kijkt naar programma's van diverse ondemanddiensten. Met rummikuppen doet ze nooit mee, dat is niet haar pakkie-an, dan houdt ze zich sjakes; er wordt daarbij ook veel te veel geohaad. Aan het onderlinge vousvoyeren kan ze maar niet wennen, maar over het algemeen voelt ze zich helemaal senang.